

Wskazówki dla autorów, czyli jak formatować tekst przed wysłaniem do „Barbarzyńcy”

Niniejsze wskazówki mają przede wszystkim charakter informacyjny, dlatego staraliśmy się zawrzeć w nich dużo przykładów. Źle lub niedokładnie sformatowany tekst nie zostanie odrzucony z powodów formalnych – najważniejsza jest dla nas zawartość merytoryczna.

Jednak poprawne sformatowanie artykułu stanowi dla nas wielkie ułatwienie. Dziękujemy!

Redakcja

Spis treści

A)	Informacje ogólne o publikacji w „Barbarzyńcy”	1
B)	Wymogi formalne przesyłanych materiałów	2
C)	Wymogi i wskazówki techniczne przesyłanych materiałów	4

A) Informacje ogólne o publikacji w „Barbarzyńcy”

1. Na łamach „Barbarzyńcy” są publikowane teksty o profilu antropologicznym oraz z dziedziny szeroko pojętej humanistyki. Zakres tematyczny czasopisma obejmuje zjawiska kulturowe i społeczne poruszane przez takie dyscypliny naukowe jak: antropologia, etnologia, socjologia, filozofia, religioznawstwo, historia, historia sztuki i teoria sztuki, nauki o filmie, medioznawstwo, kulturoznawstwo, filologia, literaturoznawstwo wraz z dyscyplinami pokrewnymi.
2. Autorem publikacji w „Barbarzyńcy” może być każdy bez względu na wykształcenie, stopień bądź tytuł naukowy, afiliację czy wykonywany zawód.
3. Do publikacji przyjmowane są wyłącznie teksty oryginalne, które nie były opublikowane wcześniej i nie są oddane do druku w innym czasopiśmie (wydawany w języku polskim) ani w pracy zbiorowej.
4. Redakcja przyjmuje teksty w języku polskim, angielskim oraz innych językach kongresowych.
5. Struktura czasopisma składa się z trzech stałych działów, w obrębie których publikuje się teksty. Są to: „Artykuły”, „Recenzje” i „Natknięcia” (tj. varia). W razie potrzeby istnieje możliwość powołania dodatkowych sekcji.
6. Redakcja przyjmuje materiały odpowiadające następującym typom: artykuły naukowe, artykuły przeglądowe, komunikaty o wynikach badań, artykuły popularnonaukowe, artykuły recenzyjne, eseje, fotoeseje, komiksy, wywiady, polemiki, recenzje książek, recenzje wystaw i innych wydarzeń kulturalnych,

sprawozdania, zapisy spostrzeżeń/obserwacji, impresje na wybrany temat, felietony na tematy antropologiczne.

7. Wszystkie nadsyłane teksty przechodzą wstępną ocenę kolegium redakcyjnego. Po zapoznaniu się z ich treścią zostaje podjęta decyzja o skierowaniu materiału do dalszych prac bądź odmowie.
8. W przypadku przyjęcia materiału do dalszych prac wydawca czasopisma, tj. Stowarzyszenie Antropologiczne „Archipelagi Kultury”, podpisuje umowę wydawniczą z autorem.
9. Teksty o charakterze naukowym przechodzą opiniowanie przez trzech członków redakcji (recenzje wewnętrzne), a w przypadku przyjęcia tekstu do dalszych prac są kierowane do recenzji zewnętrznej po wprowadzeniu niezbędnym poprawek. Recenzji dokonuje dwóch anonimowym recenzentów spoza zespołu redakcyjnego, zgodnie z zasadą *double-blind review*.
10. Teksty i materiały o charakterze innym niż naukowy są opiniowane przez dwóch lub trzech członków redakcji (recenzja wewnętrzna).
11. Zgodnie z zaleceniami Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w celu przeciwdziałania przypadkom *ghostwriting* i *guest authorship*, Autorzy tekstów zbiorowych zobowiązani są do podania informacji o wkładzie poszczególnych Autorów w powstanie artykułu. W razie stwierdzenia nierzetelności naukowej polegającej na nieujawnianiu wkładu innych osób w powstanie publikacji (*ghostwriting*) lub podawaniu jako współautorów osób, których wkład w powstanie publikacji był znikomy lub w ogóle nie miał miejsca (*guest authorship*), Redakcja zastrzega sobie prawo do powiadomienia o tym fakcie środowiska naukowego.
12. Redakcja przyjmuje propozycje tłumaczeń tekstów naukowych i popularnonaukowych odpowiadających tematyce planowanych numerów. W takich przypadkach ważne jest wcześniejsze określenie przez tłumacza, kto jest posiadaczem praw autorskich oraz na jakich zasadach odbywa się ich udzielenie. Redakcja nie dokonuje zakupów praw do publikacji tekstów obcojęzycznych.
13. Redakcja przyjmuje zgłoszenia fotografii lub materiałów wizualnych związanych z tematyką planowanych numerów.
14. Publikacje w „Barbarzyńcy” nie są płatne.
15. Jeśli podstawą przesyłanego tekstu jest praca zaliczeniowa, referat bądź praca licencjacka lub magisterska, Redakcja prosi o poinformowanie o tym fakcie ze wskazaniem uczelni, przedmiotu i prowadzącego/promotora. Informacja taka powinna znaleźć się zarówno w wiadomości do Redakcji, jak i w pierwszym przypisie tekstu.
16. Redakcja nie przyjmuje tekstów o wątpliwej wartości merytorycznej bądź językowej.

B) Wymogi formalne przesyłanych materiałów

17. Objętość nadesłanego tekstu naukowego nie powinna przekraczać 1,5 arkusza wydawniczego, tj. 60 tys. znaków wraz ze spacjami i przypisami (ok. 20 stron A4 maszynopisu).
18. Objętość innych materiałów (np. recenzje, sprawozdania, felietony) nie powinna przekraczać 0,5 arkusza wydawniczego, tj. 20 tys. znaków wraz ze spacjami i przypisami (ok. 8 stron A4 maszynopisu).
19. Tekst należy napisać jednym krojem: **Times New Roman**, wielkość czcionki **12**. Należy zachować **1,5 odstępu** między wierszami, **wyjustować** tekst i wprowadzić **wcięcie akapitowe** około 1 cm (nie należy używać w tym celu znaków spacji lub tabulatora, lecz opcji Format > Akapit > Wcięcie akapitowe).
20. Przesłany tekst powinien być kompletny, to znaczy powinien posiadać wszystkie wskazane elementy w zależności od rodzaju. Konieczność uwzględnienia poniższych informacji wynika ze standardów przyjętych dla indeksowania zawartości czasopism.
 - a) **Tekst o charakterze naukowym** powinien zawierać: imię i nazwisko autora, biogram (według wzoru), tytuł, treść, przypisy dolne (według wzoru), bibliografię (według wzoru), abstrakty w języku polskim i angielskim wraz z tytułami tekstu, słowa kluczowe po polsku i po angielsku;
 - b) **Tekst o innym charakterze** powinien zawierać: imię i nazwisko autora, podstawowe informacje o autorze (według wzoru), tytuł, treść, przypisy dolne i bibliografię (opcjonalnie), krótkie abstrakty w języku polskim i angielskim wraz z tytułami tekstu, słowa kluczowe po polsku i po angielsku.
21. **Biogram** do 500 znaków ze spacjami (wzór):

Imię i nazwisko. Rok urodzenia, wykształcenie (tytuł/stopień naukowy/zawodowy, status studenta/doktoranta), afiliacja (instytut lub katedra, uniwersytet/organizacja). Zainteresowania (syntetyczne wskazanie zakresu zainteresowań w jednym do trzech zdań). Adres pocztowy oraz e-mail.

22. **Podstawowe informacje o autorze** do 200 znaków ze spacjami (wzór):

Imię i nazwisko. Rok urodzenia, wykształcenie (tytuł/stopień naukowy/zawodowy, status studenta/doktoranta), afiliacja (instytut lub katedra, uniwersytet / organizacja). Adres pocztowy oraz e-mail.

23. **Abstrakty.** Treść obu streszczeń powinna sobie równorzędnie odpowiadać. W zależności od rodzaju tekstu abstrakty należy przygotować w następujący sposób:
 - a) **tekst o charakterze naukowym i wywiad** – objętość abstraktu powinna zamykać się w przedziale 1200–2000 znaków wraz ze spacjami. Abstrakt powinien w sposób jasny przedstawiać tezy stawiane przez autora, zarys podejmowanej problematyki, przyjęte założenia teoretyczne i metodologiczne, imienne wskazanie autorów

głównych koncepcji, do których nawiązuje autor, streszczenie głównych wątków wyводу (zgodnie z podziałem struktury tekstu, jeśli występuje) oraz wnioski.

b) **tekst o innym charakterze** – objętość abstraktu powinna zamykać się w przedziale 600-1200 znaków wraz ze spacjami. Abstrakt powinien zawierać wskazanie, z jakiego typu tekstem ma do czynienia czytelnik (np. czy jest to recenzja – *book review*, sprawozdanie – *report*, relacja lub komentarz – *commentary*) oraz krótko relacjonować treść materiału. W przypadku recenzji należy wskazać książkę, która jest jej podstawą. Jeśli jest to tłumaczenie na język polski, to należy podać tytuł, wydawcę, miejsce i rok wydania oryginału.

24. Oprócz zaopatrzenia przesłanych materiałów w abstrakty w języku polskim i angielskim, dopuszczalne jest dodanie abstraktów w pozostałych językach kongresowych lub języku odpowiadającym treści poruszanej w materiale.

25. Każdy materiał przekazywany do druku powinien być zaopatrzony w zestaw **słów kluczowych** po polsku i po angielsku. Powinno to być od 5 do 7 słów lub haseł najlepiej odpowiadających treści (w tym, jeśli to uzasadnione, także pełne imię i nazwisko myślicieli, do których odwołuje się autor).

C) Wymogi i wskazówki techniczne przesyłanych materiałów

26. W tekstach należy korzystać z przypisów dolnych i dołączyć bibliografię końcową. Dołączona bibliografia będzie wykorzystywana przy indeksowaniu zawartości czasopisma w polskich i zagranicznych bazach danych.

27. **Przypisy.** Należy używać tylko przypisów dolnych, wstawionych za pomocą opcji Wstaw > Przypis. Przypis stawia się przed znakiem przestankowym, np. przecinkiem lub kropką kończącą zdanie, ale po cudzysłowie, np.:

Nowak, pisząc o „perspektywie osobistej”⁵, wyraża się bardzo ciepło o tezach Kwiatkowskiego⁶.

Nie należy używać przypisów śródtekstowych [np. nie: (Nowak 2004:120)]. Należy zawsze podawać wszystkie elementy właściwe dla notacji bibliograficznej, takie jak tłumacz, wydawca, strona. Prosimy zwracać uwagę na kursywy (stosowane w tytułach książek, artykułów, filmów, obrazów, piosenek itd.) i cudzysłowy (stosowane w tytułach czasopism). Inne, bardziej skomplikowane przypadki bibliograficzne należy rozwiązać w myśl ogólnie przyjętych standardów. Prosimy używać wyłącznie zapisu w **przypisach dolnych** według poniższych wzorów:

a) **teksty oryginalne** polsko- lub obcojęzyczne (tytuły angielskie podajemy dużymi literami) według wzoru:

inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł*, wydawnictwo, miejsce i rok wydania, strony.

Przykład:

L. Kotakowski, *Mini-wykłady o maxi-sprawach*, Znak, Kraków 2004, s. 58.

b) pracę zbiorową podajemy następująco:

inicjał imienia i nazwisko redaktora (red.), *tytuł*, wydawnictwo, miejsce i rok wydania.

Przykład:

B. Ciciora, A. Krypczyk (red.), *Galeria Sztuki Polskiej XIX wieku w Sukiennicach. Przewodnik*, Muzeum Narodowe w Krakowie, Kraków 2012.

c) tekst w pracy zbiorowej lub antologii powinien być zapisywany następująco:

inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł*, [w:] inicjał imienia i nazwisko redaktora (red.), *tytuł*, wydawnictwo, miejsce i rok wydania, strony.

Przykład:

J. Skrzyńska, *Jan Krzysztof Makulski (1938-1989)*, [w:] E. Fryś-Pietraszkowa, A. Kowalska-Lewicka, A. Spiss (red.), *Etnografowie i ludoznawcy polscy. Sylwetki, szkice biograficzne*, t. I, Wydawnictwo Naukowe DWN, Oddział Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego w Krakowie, Kraków 2002, s. 189-191.

Wyjątkowo, jeśli powołujemy się na artykuł opublikowany w ramach numeru problemowego lub monograficznego czasopisma, który posiada imiennie wskazanego redaktora i osobny tytuł, dozwolone jest wskazywanie źródła podobnie jak dla tomów zbiorowych (nie stosujemy tej zasady w przypadku czasopism zagranicznych).

Przykład:

K. Kaniowska, *Etyczne problemy badań antropologicznych*, [w:] K. Kaniowska, N. Modnicka (red.), *Etyczne problemy badań antropologicznych*, Polskie Towarzystwo Ludoznawcze, Wrocław–Łódź 2010, s. 23.

(Oryginalnie jest to numer „Łódzkich Studiów Etnograficznych”)

d) artykuł w czasopiśmie podajemy zgodnie ze wskazaniem:

inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł artykułu*, „Tytuł Czasopisma” numer w danym roku (numer ciągły) rok, strony.

Przykład:

T.S. Terkenli, *Landscapes of Tourism: Towards a Global Cultural Economy of Space?*, „Tourism Geographies” 3 2002, s. 229.

e) tłumaczenia tekstów podajemy według następującego wzoru:

inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł*, tłum. inicjał imienia i nazwisko tłumacza, wydawnictwo, miejsce i rok wydania.

Przykład:

N. Barley, *Niewinny antropolog. Notatki z glinianej chatki*, tłum. E. Szyler, Prószyński i S-ka, Warszawa 1997.

W zależności od sytuacji możliwe są także inne warianty:

- jeśli tłumaczony tekst ukazał się w zbiorowym wydaniu, gdzie każdy tekst ma osobnego tłumacza, podajemy nazwisko tłumacza przy tytule tekstu:

Przykład:

N. Scheper-Hughs, *Matka Boska Bolesna. Polityczna ekonomia emocji*, tłum. J. Straczuk, [w:] M. Rajtar, J. Straczuk (red.), *Emocje w kulturze*, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Narodowe Centrum Kultury, Warszawa 2012, s. 407.

- jeśli tłumaczony tekst ukazał się w zbiorowym wydaniu, gdzie cały tom tłumaczony był przez tę samą osobę lub zespół tłumaczy (bez wyszczególniania autorstwa tłumaczeń poszczególnych fragmentów), zapisujemy według wzoru:

Przykłady:

H. Segal, *Milczenie jest prawdziwą zbrodnią*, [w:] *idem, Psychoanaliza, literatura i wojna. Pisma z lat 1972–1995*, tłum. D. Golec, M. Piskorska, G. Rutkowska, GWP, Gdańsk 2005, s. 217.

E. Bruner, *Przeżycie i jego ekspresje*, [w:] W. Turner, E. Bruner (red.), *Antropologia doświadczenia*, tłum. E. Klekot, A. Szczurek, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2011, s. 11–39.

- jeśli tłumaczony tekst jest artykułem opublikowanym w czasopiśmie, zapisujemy według wzoru:

Przykłady:

A. Guriewicz, *Historia i antropologia historyczna*, tłum. B. Żyłko, „Konteksty. Polska Sztuka Ludowa” 1-2 1997, s. 17.

f) książki elektroniczne (e-book i inne publikacje w podobnych formatach) podajemy tak jak zwyczajne książki ale ze wskazaniem formatu oraz lokalizacji cytatu w obrębie pliku. Zgodnie ze wzorem:

inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł*, wydawnictwo, miejsce i rok wydania, format, lokalizacja.

Przykłady:

P. Pomerantsev, *Jądro dziwności. Nowa Rosja*, tłum. I. Noszczyk, Wydawnictwo Czarne, Wołowiec 2015, e-book, loc. 3481-3484.

Lokalizacja, to numer wersu lub inne numeryczne określenie części tekstu stanowiące integralną część metaopisu pliku.

g) teksty i źródła internetowe – po usunięciu hiperłącza ze ścieżki dostępu podajemy jak następuje:

inicjał imienia i nazwisko autora, *tytuł*, nazwa własna strony bądź serwisu, adres elektroniczny, data korzystania z materiału.

W zależności czy będą to:

- tłumaczenia, wtedy podajemy zapis:

Przykład:

L. Althusser, *Ideologie i ideologiczne aparaty państwowe*, tłum. A. Staroń, www.nowakrytyka.pl/spip.php?article374, 10.03.2013.

- materiały zaczerpnięte z czasopism wydawanych w postaci elektronicznej, które nie posiadają postaci zwartego pliku lub wyświetlają się wyłącznie w formie stron elektronicznych, wtedy podajemy zapis:

Przykład:

J. Socha, *Django rozkuty*, „Dwutygodnik” 100 2013, www.dwutygodnik.com/artikul/4274-django-rozkuty.html, 28.03.2013.

- materiały prasowe ukazujące się w elektronicznych wersjach, wtedy obok tytułu gazety podajemy datę dzienną lub numer wydania; zapis:

Przykład:

D. Denby, „*Django Unchained*”: *put-on, revenge and the aesthetics of trash*, „The New Yorker” 22.01.2013, www.newyorker.com/online/blogs/culture/2013/01/django-unchained-reviewed-tarantinoscrap-masterpiece.html, 17.02.2013.

h) filmy i inne materiały audio-wizualne zapisujemy następująco:

tytuł (w nawiasie tytuł polski, jeśli istnieje), reż. inicjał imienia i nazwisko reżysera, kraj i rok produkcji.

Dla określenia szczegółów związanych z produkcją lub reżyserią należy kierować się opisami zawartymi na portalach: www.filmweb.pl lub www.imdb.com.

Przykłady:

Narodziny narodu, reż. D.W. Griffith, USA 1915.

The Pervert’s Guide to Cinema (Z-boczona historia kina), reż. S. Fiennes, Austria, Wielka Brytania, Holandia 2006.

28. W przypadku konieczności wielokrotnego odwoływania się do tej samej pracy stosujemy w przypisach zapis skrócony według następującej prawidłowości:

Wzór:

¹ N. Barley, *Niewinny antropolog. Notatki z glinianej chatki*, tłum. E. Szyler, Prószyński i S-ka, Warszawa 1997. [pierwsze cytowanie danej pozycji]

^{2..4} [kolejne przypisy do prac innych autorów]

⁵ N. Barley, *op. cit.*, s. 140. [jeśli dotąd w tekście cytowano tylko jedno dzieło autora]

⁶ *Idem, Plaga gąsienic*, tłum. E. Szyler, Prószyński i S-ka, Warszawa 1998
[pierwsze cytowanie innej książki tego samego autora]

⁷ [kolejne przypisy do prac innych autorów]

⁸ N. Barley, *Niewinny...*, *op. cit.*, s. 58. [jeśli cytowano więcej niż jedną pracę tego autora]

⁹ *Ibid.*, s. 105. [jeśli w poprzednim przypisie również była cytowana ta pozycja]

¹⁰ *Ibid.* [jeśli w poprzednim przypisie było cytowane to samo miejsce]

Przykłady:

¹ A. Mączak, *Peregrynacje. Wojaże. Turystyka*, Czytelnik, Warszawa 1984, s. 123.

² *Ibid.*, s. 126.

³ M.E. Kowalczyk, *Podróże po Europie w XVIII wieku*, [w:] J. Szymański (red.), *Trzy relacje z podróży po Śląsku w XVIII i XIX wieku*, Dom Współpracy Polsko-Niemieckiej, Fundacja „Zamek Chudów”, Gliwice 2006, s. 191.

⁴ A. Mączak, *op. cit.*, s. 159.

¹ J. Niedźwiedź, *Humanitas na styku kultur. Kwestia dyskursów kolonialnych we wschodniej Europie*, [w:] A. Borowski (red.), *Humanizm. Historie pojęcia*, Wydawnictwo Neriton, Warszawa 2009, s. 202.

² I. Wallerstein, *Europejski uniwersalizm. Retoryka władzy*, tłum. Adam Ostolski, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2007, s. 52.

³ *Ibid.*, s. 91-92.

⁴ J. Niedźwiedź, *op. cit.*, s. 226.

⁵ I. Wallerstein, *op. cit.*, s. 90.

⁶ XVII-wieczne „argumenty” świadczące o niewolniczym duchu Rosjan czytelnik może odnaleźć w przytaczanej już książce: A. Niewiara, *Moskwicin...*, *op. cit.*, s. 82-87.

⁷ J. Sowa, *Fantomowe ciało króla. Peryferyjne zmagania z nowoczesną formą*, Universitas, Kraków 2011, s. 454-455.

⁸ P. Palczowski, *op. cit.*, s. 86.

⁹ H. Lausberg, *op. cit.*, s. 386.

¹⁰ J. Niedźwiedź, *op. cit.*, s. 229-231.

¹¹ *Ibid.*

W sytuacji, gdyby w następujących po sobie przypisach wystąpiło ryzyko, że przy wskazywaniu źródła nie będzie wiadomo o jakiego autora chodzi, „*ibid.*” należy opatrzyć nazwiskiem.

Przykład:

²⁰ Figura Rosjanina-chłopa pojawia się w twórczości braci Maskiewiczów (zob.: A. Niewiara, *Moskwiczin-Moskal-Rosjanin w dokumentach prywatnych. Portret*, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Łódź 2006).

²¹ Zarzut o zdradziecki charakter Rosjan już w XVI wieku pojawia się w zapiskach Jana Piotrowskiego (zob.: A. Niewiara, *ibid.*).

29. W przypadkach, gdy w przypisie przywołujemy wybrany tekst z książki jednego autora lub personalia autorów pokrywają się z danymi redaktorów, stosujemy łacińskie zaimki wskazujące zapisane kursywą, według następującego porządku (gdzie: *idem* – ten sam, *eadem* – ta sama, *eidem* – ci sami, *eadem* – te same):

- liczba pojedyncza

Przykład:

Z. Freud, *Zahamowanie, symptom i lęk*, [w:] *idem*, *Histeria i lęk. Dzieła. Tom VII*, tłum. R. Reszke, KR, Warszawa 2009.

M. Klein, *Żałoba i jej związek ze stanami maniakalno-depresyjnymi*, [w:] *eadem*, *Pisma. Tom I.*, tłum. D. Golec, A. Czownicka, GWP, Gdańsk 2007.

- liczba mnoga

Przykład:

L. Bazylow, P. Wieczorkiewicz, *Czas Smuty*, [w:] *eidem*, *Historia Rosji*, Ossolineum, Wrocław 2005, s. 91-107.

30. Kiedy odsyłamy czytelnika do publikacji w celu porównania bądź sprawdzenia jej zawartości, stosujemy skrót „zob.” (od „zobacz”) po którym dajemy dwukropek. Uwaga! Nie stosujemy skrótu „por.”.

Przykład:

Zob.: A. Zadrożyńska, T.M. Ciołek, J. Olędzki, *Wyrzeczysko. O świętowaniu w Polsce*, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza, Warszawa 1976.

31. W przypadku korzystania z **materiałów archiwalnych** bądź innych podobnych źródeł, takich jak **materiały z badań terenowych** lub wypowiedzi informatorów, a nie ma o tym informacji w głównym tekście artykułu, należy opisać przeprowadzone badania w pierwszym przypisie. Wskazanie takie winno uwzględniać: poruszaną problematykę, opis przyjętej metodologii, informacje dotyczące okresu prowadzenia badań, opis

próby, informację o miejscu przechowywania i zakodowania materiałów, a także zaznaczenie sposobu, w jaki będą one przywoływane w tekście.

W przypadku materiałów archiwalnych należy stosować sygnatury przyjęte w danej jednostce, podając pełne nazwy dokumentów z zachowaniem praw autorskich.

Przykład:

¹ Badania terenowe przeprowadziłam w latach 2011–2012 w ramach laboratorium „Nowoczesność i tradycja w kulturze współczesnych mieszkańców Podhala” prowadzonego przez mgr Marię Małanicz-Przybylską (IEiAK UW). Odbyły się wtedy cztery wyjazdy: dwutygodniowe: w lipcu 2011 i 2012 roku oraz tygodniowe: w listopadzie 2011 i marcu 2012 roku. W ramach laboratorium przeprowadziłam dwadzieścia osiem wywiadów, w tym osiemnaście z bacami i juhasami. Samodzielnie odbyłam trzy wyjazdy: we wrześniu 2011 oraz w maju i wrześniu 2012 roku, podczas których uczestniczyłam w wydarzeniach kulturalnych związanych z pasterstwem oraz prowadziłam obserwacje, będąc w dwóch bacówkach na terenie Tatrzańskiego Parku Narodowego. Wiedza zdobyta w swobodnych, nienagrywanych rozmowach i przyglądanie się interakcjom zachodzącym pomiędzy pasterzami i turystami okazały się cennym uzupełnieniem materiału zebranego podczas laboratorium.

32. **Bibliografia.** Na końcu artykułu, po abstraktach, należy umieścić **bibliografię wszystkich źródeł** (w tym książek naukowych, artykułów, literatury pięknej, filmów, materiałów internetowych, gier komputerowych itp.). Bibliografia nie jest wliczana do wskazanej objętości znaków przewidzianych dla artykułu naukowego lub innych tekstów, ponieważ posłuży wyłącznie do celów ewaluacyjnych. Należy ją sporządzić zgodnie ze wzorem przyjętym na potrzeby Polskiej Bibliografii Naukowej (szczegóły dostępne na stronie: <https://pbn.nauka.gov.pl/pci/zakres-wymaganych-danych/bibliografia>).

a) Dla **artykułu naukowego** będzie to następujący zapis: nazwiska i imiona autora, rok, tytuł artykułu, tytuł czasopisma, zeszyt i strony, na których znajduje się dane źródło. Proszę zwrócić uwagę na oddzielenie partii danych kropkami; cudzysłowu używamy przy oznaczeniu tytułu artykułu. Zastosowanie tej techniki zdecydowanie polepszy czytelność wpisu. Numer zeszytu wpisujemy w nawiasie. Znaku dwukropka używamy przed wstawieniem numeru stron, na których został zamieszczony artykuł w danym czasopiśmie. Wyjątek: jeśli imię autora nie można napisać w pełnej wersji, prosimy wpisać inicjał imienia.

autor #1 nazwisko #1 imię, autor#2 imię #2 nazwisko . rok . „tytuł” . czasopismo tom (zeszyt) ; strony.

Przykład:

Kawlewski Krzysztof, Eugeniusz Świński. 2013. „Zastosowanie algorytmów genetycznych w optymalizacji sterowania ruchów roboczych suwnicy pomostowej”. *Transport Przemysłowy i Maszyny Robocze* 19 (1): 37–41.

- b) Dla **książki** będzie to następujący zapis: nazwiska i imiona autora, rok, tytuł książki, miejsce wydania, wydawca. Proszę zwrócić uwagę na dwukropek między miejscem wydania a wydawnictwem.

Autor #1 nazwisko #1 imię, autor #2 imię #2 nazwisko, autor #3 imię #3 nazwisko, Rok, Tytuł książki,
Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Przykład:

Bronowska Krystyna, Elżbieta Żywucka-Kozłowska, Dariusz Czekan. 2009. Subkultury destrukcji. Studium metodologiczno-kryminalistyczne. Szczecin: Wydawnictwo PrintGroup.

- c) Dla **rozdziału** w książce będzie to następujący zapis: nazwiska i imiona autora, rok, tytuł rozdziału, tytuł książki, strony, miejsce wydania, wydawca. Prosimy zwrócić uwagę, że po tytule książki należy postawić przecinek. Jeśli we wpisie bibliograficznym pojawia się miejsce wydania, należy wpisać je przed wydawnictwem. W przypadku wystąpienia nazwy miejscowości w nazwie wydawnictwa nie należy wprowadzać dwa razy miejsca wydania.

Autor #1 nazwisko #1 imię, autor #2 imię #2 nazwisko, Rok, Tytuł rozdziału, W Tytuł książki, Strony,
Wydawnictwo.

Przykład:

Lewandowski Roman, Ireneusz Kowalski. 2008. W poszukiwaniu obiektywnych metod pomiaru jakości usług medycznych. W Współczesne wyzwania strukturalne i menedżerskie w ochronie zdrowia, 253–266. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie.

33. **Cytowany fragment** wewnątrz artykułu należy umieścić w cudzysłowach, bez kursywy i zmieniania czcionek. Wszystkie opuszczenia w cytatach należy koniecznie wyznaczyć trzema kropkami w nawiasie okrągłym np.:

Jak pisze Nowak, „etnologia zajmuje poczesne miejsce (...) wśród nauk społecznych”.

Jeśli cytowany jest dłuższy fragment liczący trzy lub więcej wersów, należy go wyróżnić jako niezależny akapit bez cudzysłowów z wcięciem 1,5 cm dla całego bloku, mniejszym krojem (czcionka 11), np.:

Jak pisze Nowak,

etnologia zajmuje poczesne miejsce (...) wśród nauk społecznych⁷⁴.

34. Wewnętrzny cytat powinno się wyróżnić cudzysłowem ostrokątnym: „Bezbarwne zielone »idee« wściekle śpią”. W przypadku, gdy cytat wewnętrzny znajduje się w obrębie cytatu ujętego w osobny blok, stosujemy zwykły cudzysłów.
35. Wszystkie cytaty i inne odwołania w tekście powinny być opatrzone przypisem dolnym wskazującym źródło, z którego pochodzą.
36. **Tytuły, śródtytuły i rozdziały** należy wyróżnić pogrubieniem; nie stosujemy numeracji przy ich zapisie.
37. Dla **wyróżnienia wyrazu** wewnątrz tekstu należy użyć pogrubienia. Jeśli wyraz ma być rozstrzelony, nie należy używać spacji ani opcji rozstrzelenia – prosimy użyć podkreślenia.
38. Skróty i skrótownice należy zapisywać zgodnie z powszechnie uznanymi zasadami. W przypadku wątpliwości można się posiłkować Słownikiem Języka Polskiego PWN: <http://sjp.pwn.pl/zasady/;629564>.
39. **Tabele** należy wstawiać wyłącznie za pomocą opcji Tabela > Wstaw. Nie należy używać w tym celu tabulatorów, spacji itp. Prosimy używać tabel tylko wtedy, gdy są konieczne, czyli aby pokazać zestaw odnoszących się do siebie danych, nie zaś np. w celu wstawienia rysunków.
40. **Wyliczenia i listy numerowane** można wstawiać ręcznie lub użyć automatycznej opcji Format > Wypunktowanie i numerowanie. Przy wyliczeniach punktowych należy używać znaku dywizu (-) lub kulki (•).
41. Aby wstawić **egzotyczne znaki**, obce litery (é, ö, ç, ø itp.) czy symbole, należy użyć opcji Wstaw > Symbol. Należy w tekście **rozróżniać dywiz** (-) (tylko do wyliczeń lub zestawień [czerwono-czarny]) **od pauzy** (–) (używana jako znak przestankowy, wówczas ze spacjami [było to – co ważne – wówczas niemożliwe, relacja znaczące – znaczone] oraz w zakresach [s. 101–105, w latach 1990–2000, przyszło 30–40 osób], wówczas bez spacji).
42. **Fotografie, rysunki, grafiki** należy nadesłać w osobnych plikach JPG. Miejsca, w których autor chciałby umieścić daną grafikę, należy czytelnie oznaczyć w nawiasach kwadratowych i pogrubieniem, podając nazwę pliku, np. **[FOTO-2.JPG]**.
43. Autor tekstu odpowiada za sprawdzenie i pozyskanie praw do publikacji wykorzystanych w tekście materiałów graficznych i fotografii. Wszystkie materiały tego rodzaju powinny posiadać krótkie opisy ze wskazaniem ich autora.
44. **Pliki** należy zapisywać w formacie rozpoznawanym przez komputery PC i program Word, najlepiej w plikach DOC o prostych, krótkich nazwach bez polskich znaków. **Uwaga:** prosimy nie zapisywać plików Word w rozszerzeniu .docx.
45. Prosimy wprowadzić **numery stron**.
46. W wypadku innych trudności i pytań warto sięgnąć do nowych numerów „Barbarzyńcy” lub napisać e-mail do redakcji: redakcja@barbarzynca.com.